

Inspreekbijdrage Club Gewalt

Mijn naam is Anne van de Wetering en ik werk als freelancer onder meer voor Stichting Club Gewalt, een muziek en performance collectief uit Rotterdam, waarmee we momenteel werken aan een kerstmusical in samenwerking met de Rotterdamse punkband Venus Tropicaux, het Rotterdamse Theater Walhalla en de Rotterdamse kunstenaar Romana Vrede. Afgelopen woensdag ontvingen we het nieuws dat het advies van de commissie van Mei Li Vos voor onze instelling, Club Gewalt, helaas niet wordt overgenomen door het college.

Ik zal het hier niet hebben over de consequenties die het voor ons persoonlijk heeft, want die consequenties zijn uiteraard groot. Dat geldt voor allen die hier staan en te maken krijgen met minder of zelfs geen geld. Het gaat om het werk en daarmee ook om de bestaanszekerheid van mensen, dat kan denk ik niet vaak genoeg gezegd worden. Ik wil hier eigenlijk enkel aandacht vragen voor de in onze ogen onzorgvuldige redenering die aan dit besluit van het college, dat wij pas een week geleden ontvingen, ten grondslag ligt.

Er zijn twee punten waar ik u graag op wijs en die ik zal toelichten.

Punt 1: De consequenties die dit voorstel heeft voor de ons toegekende landelijke bijdrage

Punt 2: De discrepantie in de (her) verdeling van de gemeente en de hakbijl die ze toepast op kleinere instellingen.

In de brief die u allen hebt gekregen en hebt gelezen staat dat het advies grotendeels wordt overgenomen, maar dat twee regelingen in stand worden gehouden, de impuls-regeling en de Pitcher Perfect en dat de instellingen Dansateliers, het Wereldmuseum, Jeugdtheater Hofplein, en De Nieuwe Lichting toch hun bijdrage behouden. Laat ik beginnen met zeggen dat het natuurlijk goed is dat deze regelingen en instellingen overeind blijven. Daar zijn we denk ik allemaal blij mee. Maar, daar moet natuurlijk wel dekking voor gevonden worden, en u raadt het al: die dekking zijn wij.

Naast een algemene korting die op alle instellingen wordt toegepast, adviseert het college om bij drie jonge, Rotterdamse groei-instellingen, naast ons ook Tall Tales Company en House of Knowledge, het door de commissie geadviseerde bedrag niet toe te kennen, maar deze gelijk te houden aan de huidige periode. Met andere woorden: op alle Rotterdamse instellingen wordt ge-kaasschaafd (met 0,92 procent van het geadviseerde bedrag) maar bij drie kleine instellingen gaat de hakbijl erin. In ons geval 30% minder dan geadviseerd (en 50% minder dan aangevraagd). Dit raakt onze drie instellingen onevenredig hard. Dit ondanks een zeer positieve beoordeling: we worden geprezen voor *onze brede interconnectiviteit in de stad, innoverende benadering van muziektheater en onze maatschappelijke relevantie*.

Het college onderbouwt deze keuze in het ontwerpbesluit met het argument dat de organisatie, en ik citeer, *ook met een lager dan aangevraagd of geadviseerd subsidiebedrag over voldoende gelden, hetzij uit eigen middelen hetzij uit middelen van derden kan beschikken om de activiteiten te realiseren*. Dit baseert zij op het gegeven dat alle drie deze instellingen van de landelijke fondsen een grotere bijdrage krijgen dan in de huidige subsidie-periode.

Dit is een aanname die ver staat van de realiteit. De landelijke bijdrage is ons namelijk toegekend op voorwaarde van matching. Nu de toekenning van de Gemeente fors minder is dan we hebben aangegeven nodig te hebben, zal onze landelijke bijdrage naar alle waarschijnlijkheid gekort gaan worden. Hiermee stort onze begroting als een kaartenhuis in elkaar. En kunnen we onze activiteiten in de stad niet meer realiseren. Juist activiteiten voor de stad zoals projecten met het MBO of met ons amateurkoor komen hiermee in gevaar.

Nog een vreemde discrepantie in de besluitvorming: wij zijn niet de enige drie instellingen wiens bijdrage van het rijk omhooggaat ten opzichte van de vorige periode. Er is zelfs een instelling die er, overigens geheel terecht, een miljoen bij krijgt. Deze instelling krijgt van de gemeente echter alleen de korting van 0,92%. Deze discrepantie is naar ons idee groot.

In de brief wordt gewezen op het beleidsadvies om voor alle instellingen het huidige subsidieniveau te handhaven. Het advies van de commissie Vos onderschrijft echter dat dit niveau voor meerder organisaties, waaronder die van ons, niet toereikend is. De bijdrage die werd geadviseerd is dan ook in lijn met andere instellingen in het cultuurplan van een vergelijkbare omvang en met instellingen die in het advies van het college wél mogen groeien.

Onze jonge, zeer goed presterende groei-instellingen worden op deze manier onevenredig hard geraakt. De argumentatie dat we deze korting van 30% kunnen opvangen vanuit eigen middelen of middelen van derden is onjuist. Sterker nog: ze brengt onze bijdrage van het Rijksfonds in gevaar en daarmee ook onze gehele dekking en dus eveneens onze activiteiten in de stad. De discrepantie met andere instellingen die ook een landelijke groei doormaken, maar slechts een korting van 0,92% krijgen is groot. Evenals de discrepantie met Rotterdamse instellingen die wel binnen het cultuurplan mogen groeien. Hiermee geeft de gemeente een signaal dat ambitie, langetermijnvisie, ondernemerschap en succes met zowel een landelijke als een nationale en internationale uitstraling door Rotterdam niet beloond, maar bestraft wordt.

Onze vraag is dan ook om deze discrepantie niet over te nemen en op een andere manier dekking te vinden.